

Тамара Шрамович: «ЧЕКАЄМО ЗМІН НА КРАЩЕ»

Вже завтра останній шкільний дзвінок сповістить про закінчення чергового навчального року. Грядуть великі літні канікули для школярів та стартує сезон відпусток для педагогів. Сьогодні ж розмова з директором Новорічицької ЗОШ І-ІІІ ст. Тамарою Дмитрівною Шрамович про успіхи і проблеми очолюваного нею закладу.

На посаді директора Тамара Дмитрівна вже 6 років. Має досвід роботи заступника директора шко-

ли. Загалом її педагогічний стаж складає 29 років. Не мало, враховуючи всі складнощі освітянської професії.

- У Новорічицькій ЗОШ навчається 285 учнів. В навчально-освітньому процесі задіяно 26 педагогів. Тож, шкільна родина у нас чимала. Й, хоч не сама більша школа в районі, та все ж свої особливості ми маємо, - розповідає директор. - Головна з них - велика наповнюваність класів. У 1 класі - 31 учень. Маємо два 5 класи. 8 і 9 класи діляться на дві підгрупи по вивченню окремих предметів, наприклад, англійської мови, позаяк у цих класах по 28 учнів. Маємо 25 випускників. Минулого року в 11 класі теж було 25 учнів і 17 з них продовжують навчатись далі: двоє у вишах, решта здобувають робітничі професії (в школі робимо ставку саме на це) в навчальних закладах Рівного та Сарн. Майбутніх першачків у нас буде також чимало - 29 дітей підуть 1 вересня до 1 класу. Працювати нам важко, бо класи великі. У спілкуванні з колегами ми часто це обговорюємо і навіть дивуємось, чому оплата праці для всіх однакова. Що значить - провести урок, коли в класі 28

учнів, і там, де їх 10, або 8 чи 7! У 1 класі 31 учень. Так сталося, що один школярик додався пізніше, тому клас не поділений на два. Урок іде 35 хвилин. Скільки часу кожному з них може приділити вчитель на математиці? Хвилинку, не більше. Це дуже важко працювати з великими класами. Попри це, маємо й певні успіхи: 2-3 місця на районних олімпіадах з української мови та мовного конкурсу ім.П.Яцика. Так само 2-3 місця у Шевченківських конкурсах. Було, що наш учень мав і 1 місце, представляв Зарічненщину на обласному рівні. Також з математики, фізики - 3 місце, історія - 2-3 місце. Здобутки, хоч не великі, але вони є. Звісно, що як керівник, переймаюсь адміністративно-господарською діяльністю. Приміщення школи побудоване давно і вже не відповідає сучасним вимогам. Дякуючи меценатам (Віктору М'ялику та Василю Яніцькому), поступово оновлюємо зовнішній вигляд. Всі вікна замінено на металопластикові. Є вже й проект добудови школи. Дуже хороший. Ми дали погодження, будуть перераховані кошти - і почнемо будівництво. Згідно проекту, буде у нас і нова котельня, адже стара не відповідає но-

вим стандартам. Будемо піднімати спортзал. Щодня діти там грають у волейбол та баскетбол і його реконструкція на часі. Працюємо над документами. Приїздила проектна група з Нітішина, вже готують план. Тож, незабаром очікуємо на будівельні роботи. Хочу відмітити тісну співпрацю з батьками. Спочатку тяжко було її налагодити. Дехто вважав, що держава зобов'язана дбати про школи, а батьки мають бути осторонь. Та тепер все інакше: допомагали при заміні вікон, допомагають заготовляти матеріали для будівництва, працюють на пилорами. Й щоразу число помічників більшає. Бо кожен розуміє, що старається задля своїх дітей. Що ж стосується освітянської галузі загалом, то ми - за реформу. Чекаємо змін, зрушень і надіємось, що вони будуть в кращу сторону. Бо освіта вже й справді застояна, зупинилась. Треба рухати цей процес. Ми сподіваємось на краще. Я - по житті оптиміст. Вважаю, що мають бути зміни. Має все мінятися. Від того виграють і діти, і школа.

Розмовляла
Галина ГАВРИЛОВИЧ

